

Θέλεις να συναντήσεις το Θεό; (π. Ανδρέας Αγαθοκλέους)

/ [Πεμπτουσία](#)

Ο αββάς Ολύμπιος διηγήθηκε: «Κάποτε κατέβηκε στη Σκήτη ένας ιερέας των ειδωλολατρών και ήρθε και κοιμήθηκε στο κελλί μου. Όταν είδε τον τρόπο ζωής των μοναχών με ρώτησε·

- “Έτσι που ζείτε τίποτε δεν βλέπετε από το Θεό σας; ”
- “Όχι”, του απάντησα. Εκείνος συνέχισε·
- “Σε εμάς πάντως ο θεός μας, όταν ιεουργούμε σε αυτόν τίποτε δεν μας κρύβει, αλλά μας φανερώνει τα μυστήριά του. Και εσείς που κάνετε τόσους κόπους, αγρυπνίες, ησυχίες και ασκήσεις, λες ότι τίποτε δεν βλέπετε; Σίγουρα λοιπόν, αφού τίποτε δεν βλέπετε, έχετε κακούς λογισμούς στην καρδιά σας, που σας χωρίζουν από το Θεό σας και γι’ αυτό δεν σας φανερώνονται τα μυστήριά του”.

Πήγα έπειτα και είπα στους γέροντες τα λόγια του ειδωλολάτρη ιερέα. Αυτοί θαύμασαν και είπαν· “Έτσι είναι. Γιατί οι ακάθαρτοι λογισμοί χωρίζουν τον

Θεό από τον άνθρωπο”».

Στο πιο πάνω περιστατικό φαίνεται η αιτία που ο δικός μας Θεός, παρόλη τη θέλησή Του, αδυνατεί να μας αποκαλύψει τον εαυτό Του, τα μυστήρια της ζωής, το λόγο των όσων δυσάρεστων μας συμβαίνουν.

Φαίνεται πως οι αντιδράσεις, τα βασανιστικά “γιατί”, τα παράπονα και τα ερωτήματα δεν θα πάψουν να μας βασανίζουν όσο η καρδιά μας θα είναι γεμάτη από κακούς λογισμούς, εμποδίζοντας έτσι το “Θεό της καρδιάς” να μας φανερώσει τον εαυτό Του ως αγάπη και τα συμβαίνοντα σε μας ή των γύρω μας, ακόμα και στον κόσμο, ως παραχώρηση για θεραπεία και λύτρωση.

Στην καθαρότητα της καρδιάς, με την προσευχή, τη νηστεία, την ησυχία, την άσκηση, όπως και στην τήρηση των εντολών του Χριστού, δεν γνωρίζουμε μόνο “τα γιατί και τα πώς” της ζωής, αλλά και το ποιος είναι ο Θεός μας, πώς ζει και πώς αποκαλύπτεται. Τον συναντάς «πρόσωπο με πρόσωπο», διαλέγεσαι μαζί Του και του μιλάς ως φίλο και οικείο, καθώς έκαμναν και κάμνουν όλοι οι άγιοι ως φίλοι Χριστού.

Στη Θεία Λειτουργία, όπου «ιερουργούμε σε αυτόν», ως Εκκλησία, αλλά και στην προσευχή που γίνεται «κατά μόνας», έχουμε τη δυνατότητα να Τον συναντήσουμε και να Τον δούμε “εν ετέρα μορφή”, αν δεν αφήσουμε τους όποιους λογισμούς να

μπουν ανάμεσά μας. Γιατί τότε θα προχωρεί η Λειτουργία ή η προσευχή χωρίς την αίσθηση της παρουσίας Του.

Ο αγώνας κατά των λογισμών είναι η κατάφαση στην πρόσκλησή Του να μας συναντήσει στον καρδιακό χώρο και να μας αποκαλύψει τα μυστήρια Του, να Τον δούμε και να Τον ακούσουμε, ως ζωντανό Θεό. Όσοι τον διεξάγουν βεβαιώνουν πως, αν και έχει κόπο, έχει και ομορφιά και γλυκύτητα και ανάπαυση.

Δεν είναι ο Θεός μας των φιλοσόφων ή της φαντασίας. Ούτε ο δυνατός που καταπιέζει τους αδύνατους ανθρώπους με απειλές και τιμωρίες. Είναι «ο Θεός των πατέρων ημών» που Τον είδαν, Τον άκουσαν, Τον ψηλάφησαν, Τον γνώρισαν, και μας δείχνουν τον τρόπο που κι εμείς θα Τον συναντήσουμε έτσι και θα απολαύσουμε με υπερκόσμια αγαλλίαση το Θεανδρικό Του πρόσωπο «εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι».

πρώτη δημοσίευση: isagiastriados.com